

esileht

Mõtteid algavast sügisest

Taas on oktoobrikuu. Külm tuul rebib puudelt kuldseid lehti. Enam pole vilkaid pääsukesi siia-sinna lendamas. Taevas on pilves ja tihtipeale sajab päevad läbi vihma. Kõik on porine ja masendav. Käes on sügis.

Inimesed on ammu tööle naasnud või jätkavad õpinguid. Esialgu polegi see nii lihtne kui tundub. Raske on keskenduda millelegi tõsisele, kui silmees jooksevad kaadrid möödunud suvest. Südamel igatsed tagasi aega, mil kõik tundus nii muretu, päike paistis kuumalt ja loojus vaid mõneks tunniks. Tagasi vaadates tundub see kuidagi kaugel olevat ning teadmine, et kõik on selleks aastaks läbi, tekitab natuke kurva meeleolu.

Elu aga läheb edasi. Ei tohi jääda minevikku pidama, kuigi kogu suvine aeg on olnud nii emotsiooniderohke, täis rõõmu ja natuke ka kurbust. Hea on elada jälle vana rütmi järgi, koolis käia ja samu nägusid näha ning õhtuti kodus õppida.

Sügisel märgid ei peegeldu ainult looduses. Neid võib lugeda ka tõsiste inimeste kahvatutelt ja mornidelt nägudelt. Maakohtades justkui polegi enam rahvast. Kõik on naasnud tagasi linnadesse. Sõbrad jäävad aegamisi kaugemaks. Nendest, keda tundsid juuniku alguses, pole sul enam õrna aimugi. Kuid mis neist enam, öeldakse, et kes lakkab olemast sõber, pole seda kunagi olnudki.

Tegelikult ei tohiks mõelda algavast langevate lehtede ajast nii negatiivselt nagu mina seda teen. See on kõigest loomulik osa aastast, mis pole küll sama meeldiv, kui sellele eelnenud. Igal asjal on algus ja lõpp ning peagi on ka see läbi.

Siiski on looduse hääbumisajal omad ilusad küljed: langenud värviliste lehtede sabin, tuule mõnus kohin pimedate akende taga ja pealegi on vahva metsas marjul või seenil käia.

Olen enam kui kindel, et inimesed, kes elavad kusagil eksootilistes maades, ihkavad jahedamat aega ning on tüdinud lõputust suvest. Erinevalt neist, on meil vedanud, et elame piirkonnas, kus on neli aastaega koos kõigi oma plusside ja miinustega. See muudab meie elu huvitavaks, omanäoliseks ja vaheldusrikkaks.

Anna-Liisa Dreving

Matk Ohvrikivi juurde

Reedel, 13. oktoobril oli õhtul koolis kisa rohkem, kui tavaliselt. Nimelt ootasid paljud tõrvikutega matka ohvrikivi juurde.

Varsti oli kell 18.00 ja me kogunesime kooli ette. Enne minekut panid kõik, kellel tõrvik, selle põlema. Meie matk võiski alata. Kui kohale jõudsime, rääkis õpetaja Ulve meile natuke mulgi murdest. Ka õpetaja Rita rääkis samal teemal. Saime teada, et Kolga-Jaani inimesed on obesemulgid. Siis rääkisime me erinevaid jutte mulgi keeles. Mõnes asjast ei saanud arugi, aga õp Rita rääkis enne, millest jutt.

Kui kõik olid lugenud, tantsiti õp Kristi laulu saatel sabatantsu. See ei kestnud väga kaua. Nüüd said kõik, kellel soovipael, midagi soovida ja paela puu külge siduda. Eks igaüks ise teab, kas ta soov täitus.

Kui kõik läbi sai, asusime tagasiteele. Oli aeg koju minna.

Minu arvates oli tore õhtu. usun, et ka teised mõtleavad nii. Pole see 13. reede nii jube midagi.

Kätlin Põdra

Õpetajate päev

Nii nagu igal aastal, oli tänavugi õpetajate päev. Õpilastele on see päev kujunenud üheksandike proovile panemiseks koerustükkidega. Õpetajad olid siis: Anna-Liisa Dreving ja Ramona Lepik – matemaatika

Tauno Ružits – inglise keel

Aldo Niinemäe – arvuti

Renno Lepik – direktor

Mari-Liis Raamat ja Kaie Takkel

– 0. klass e õpside klass

Madis Zarkov ja Jan Roopa – 2. klass

Rait Johanson – kehaline kasvatus

Marika Visnapuu ja Annela Rander – eesti keel

Rivo Lembavere – 3. klass

Silver Läänesaar – 1. klass

Marek Varilepp – direktori abi nn TURVA.

Esimene tund uue õpetajaga oli kõige kärarikkam, sõna otseses mõttes, sest mõni klass tõesti karjus täiest kõrist. Meie klass nende hulgas ei olnud, aga tegime muid rumalusi. Sellise tunni pidi üle elama õpetaja Tauno. Arvan, et temal oli meiega kõige raskem. Aga mis ei tapa, teeb tugevaks.

Kui esimeses tunnis olime energilised ja rahutud, siis teised tunnid olime väsinud ja rahulikud, sest kogu me jõud läks esimesse tundi. Sellise vedamise peale said matemaatika õpetajad Ramona ja Anna-Liisa. Tegime ülesandeid nagu oleks klassis õpetaja Julia, kes nüüd siis pidi olema õpilase rollis.

Kolmandal tunnil hakkas energiavoog jällegi liikuma, kuid seda häirisid arvutid ja direktor, kes tuli meid mõndadesse tundidesse hetkeks piiluma.

Tundide lõpus valutas juba paljudel pea, sest väiksemad karjusid vahet pidamata, kuid siiski jätkus jõudu kaasa elada võrkpallivõistlustele 9. klassi ja õpetajate vahel. Võitsid üheksandikud. Osad ametlikult ametis olevad õpetajad rääkisid küll järgmisel aastal sellise päeva ära jätmisest, kuid tahaks loota, et ka praegune 8. klass saab olla järgmine aasta samuti õpetaja rollis. Minu arvates olisee igati lõbus ja rumalusterikas päev.

Aitäh Üheksandikele!

Maia-Liisa Suigusaar
8. klass

intervjuu õp Irinaga

Kui on tervis ja tarkus – on kõik olemas

Kuidas sattusite Leie kooli õpetajaks?

Varem töötas minu ema Galina selle töökoha peal ja pakkus siis mulle. Tal oli 2 tööd ning jäi haigeks. Ja direktor võttis mind tööle.

Milline on esmamulje Leie koolist? Õpilastest? Kolleegidest?

Väga ilus uus kool, samuti on kooli territoorium kena. Õpilasi on vähe. Kolleegid on noored ja meeldivad.

Mis jääb teile silma Leie kooli õpilaste juures?

Õpilased on paremad kui linnas.

Kas olite ka enne kuulnud Leie koolist? Mida?

Jah ma olin kuulnud, õp Julia rääkis üsna palju.

Käite õppimas? Mida?

Õpin Tartu Ülikoolis Magistriõppe õpetajaks.

Milline on olnud siiani kõige huvitavam juhtum teie elus?

Mul on väikesed lapsed, nad on kolme aastased kaksikud. Nemad ja iga päev on huvitav. Nad räägivad, õpivad ja neid on väga huvitav kuulata.

Aga kõige piinlikum?

Ma ei mäleta, aga see oli vist lapsepõlves.

Kuidas möödus teie lapsepõlv?

Vahva oli. Käisin lasteaias, jalutasin, mängisin. Ma arvan et see oli kõige parem aeg minu elus. Ei ole mingisuguseid muresid.

Kelleks tahtsite saada?

Õpetajaks. Iga päev mängisin lapsena, et olen õpetaja. Mul olid klassipäevikud ja vihikud. Nii tahtsin õpetajaks saada.

Kõige rumalam temp, mille saatsite korda lapsepõlves?

Ei mäleta, palju rumalaid tempe oli.

Kuhu olete reisinud?

Palju. Läti, Leedu, Poola, Austria, Sloveenia, Slovakkia, Horvaatia, Veneetsia, Venemaa, Inglismaa, Soome. Põhiliselt reisime koos õp Juliaga, talle meeldib ka reisida, nagu mullegi.

Kuidas kujutate ette oma vanaduspõlve?

Tahan elada maal, omas majas, koos mehega kahekesi.

Millised on teie 3 soovi kuldkalale?

1. Hea tervis minule ja minu lähedastele, see on kõige tähtsam.
 2. Tahan saada targemaks.
- Kolmandat soovi ma ei tea. Kui on tervis ja tarkus, siis on kõik olemas.

Maarja ja Kristi
8. klass

huvitav

Maastikumäng

22. septembril, üks päev enne sügise algust, toimus meie koolis jälle maastikumäng. Selle korraldas traditsiooniliselt 7. klass.

Mõnele õnneks mõnele õnnetuseks seekord päris pori sees müttama ei pidanud ja peale mängu sokke kuivaks väänata vaja ei olnud. Alguses andis õpetaja Kristi meile kaardi ja meie pidime sinna peale kleepima pildid kohtadest, kuhu vaja minna on. Piltidel olid ka numbrid, et kõik klassid ikka päris ühte kohta kokku ei

jookseks. Kuna siis igal klassil oli oma järjekord, läks igaüks enda suunas. Mõni joostes mõni kõnnakus, aga maastikumäng oli alanud.

Panga ees kivi peal istusid Marten ja Riho. Nemand andsid ülesandeks loetleda k-tähega algavaid sõnu. Need sõnad pidid seostuma loodusega. Asja iva oli see, et neid asju pidid ka ise nägema sealsamas, kus sa olid.

Leie poe ees ootasid Kätlin ja Agnes. Nemand olid korjanud mõned õunad ja meile kinnitades, et need kõik on eri sortidest. Meie pidime need sordid muidugi üles loetlema. Leidsime palju me leidsime, aga õuna isu tekkis küll.

Silla juures andsid Egon ja Helerin meile ülesandeks teha nelja realine luuletus. Esimene rida oli olemas „SÜGISEL ON MÕNUS OLLA“. Selle reaga oli teema olemas ja ülejäänud juba natuke kergem.

Vana töökoja ees olid Paul ja Even teinud miinivälja. Sealt pidi minema üks inimene kinnisilmi läbi ja ei tohtinud jalaga ühtegi puuklotsi puutada. Teised võisid kõrvalt muidugi nõuandeid jagada, kuidas see kergem oleks.

Viimaseks ootasid Janika ja Angela ohvrikivile laotatud asjadega. Alguses oli asjadel lina peal. Kui see ära võeti, oli vähe aega nende kõigi meelde jätmiseks. Kui see lina jälle tagasi pandi, oli jällegi vähe aega nende ütlemiseks. Asjad oli väga lihtsad, nagu mobiil, patsikummi jne. Kuid meelde ei tahtnud jääda.

Lõpptulemuseks tunnistati 4. klass kõige nutikamaks ja nad said korvitäie õunu.

Taavi Toomsalu

Porgandeid korjamas

17. oktoobril käis 8. klass Janek Lassi juures porgandeid korjamas. Alguses ei tahtnud keegi minna, kuid pärast oli täitsa lõbus. Igale õpilasele anti 2 peenart (need olid tegelikult vaod).

Kuna ei olnud nii palju kaste, et igaüks saaks üksi korjata, pandi meid paaridesse ja kolmikutesse. 1 kolmik tuli sellepärast, et mina jäin nn üle.

Kui ikka väga igav hakkas, sai ka porgandisõda peetud.

Vahepeal sadas ka vihma, kuid meid see ei heidutanud, tegime ikkagi tööd edasi.

Üldse läksime me põllule 8.45 ja tulime kuskil kolme paiku. Päris pikk tööpäev.

Maris, Heleri ja mina korjasime kokku 5 kasti. Taavi ja Toomas 3 kasti. Maarja ja Merilin 2 ja pool kasti ning Merit ja Maia-Liisa samuti.

Pärast said kõik Janekilt vastava summa raha (1 kast oli 100.-) ning ta viis meid kooli juurde, kus igaüks läks oma teed.

Üldiselt oli hästi lahe ja tore päev.

Kristi Saksniit
8. klass

mis toimub?

Rahvastepallivõistlustel Viljandis

Igal sügisel mängitakse Viljandi spordihoones rahvastepalli. Võistlused on 1.-5. klasside tüdrukutele ja poistele. Poistel oli kaitsta eelmise aasta karikavõit.

Päev algas alagruppidesse loosimisega. Meiega koos olid Kolga-Jaani, Tääksi ja Halliste võistkonnad.

Esimene mäng oli meil Tääksi poistega. Olime liialt ähmis ja ei saanud päriselt aru, millised jooned põrandal meie platsi tähistasid. Kaotasime mängu 0:2. Järgmisena mängisime valla naabripoistega. Esimeses geimis ei saanud veel oma mängu käima, aga teine geim hakkasime juba südilt vastu. Ometi jäime seekord alla 0:2. Halliste poistega mängu ajaks olime juba nõ soojaks saanud ja võit tuli üpris kergelt 2:0. Tuju läks paremaks! Oma alagrupis saime 3. koha.

Edasi saime mängida 7.-9. koha mängu. Meie vastasteks olid Viljandi Valuoja kooli ja Raudna kooli poisid. Võitlesime vapralt ja saime kaks võitu.

Kokkuvõttes 7. koht, mis pole sugugi paha tulemus. Osa võttis 12 koolide võistkonda.

1. koht koos karikaga läks Kolga-Jaani poistele, 2. koht Kalmetu koolile ja 3. koha said Kildu poisid.

Arutasime oma head-vead läbi ja järgmisel aastal oleme uuesti tahtmist täis head rahvastepallimängu näidata. Meie kooli võistkonnas mängisid: **Heimar Vaht, Erki Liiv, Jaanus Vaht, Jarmo Ilmjärv, Kevin Kask, Janari Lepik, Kristo Kalso, Rainer Saksniit ja Sigmar Põdra**. Tublid poisid!

Seniks mängime rahvaste-palli spordiringis.

Õp Rita

9. klassi tahvililugu

Juba eelmisel õppeaastal läks meie tahvel “rikki”- sõi metsikult kriiti ja teda puhastada oli kohutavalt raske. Nii siis peale üheksandike pikka pealekäimist ja kurtmist otsustati uus tahvel tellida.

Ootasime terve kevad, isegi suvi möödus tahvli-ootuses. Sügisel, kui kooli tulime, pidime pettuma-endiselt asetes vana ja räämas tahvel omal kohal.

Möödus veel kuu kannatusi, kuni ühel ilusal oktoobrikuu päeval saabus kooli meie uus tahvel.

Enam ei suutnud me oodata. Tassisime ta kohe enda klassi. Alustasime tahvli paigaldust. Ühiselt eemaldasime talt kile ning asendasime vana uuega. Kõik said lõbusas töös kaasa lütta, isegi klassijuhataja palus meil veidi “kile-eemaldamise tööd” talle jätta. Abis käis ka õpetaja Elmar, kellele oleme väga tänulikud.

Nüüd ilutsebki see kaunis, läikiv ja uhiuus tahvel meie klassi seinal. Ta on küll eelmisest pisut väiksem, aga pole hullu- meile tellitakse lisatahvel. :)

Anna-Liisa Dreving ja Ramona Lepik

Mihklilaat ja nunnunäitus

Üle aasade sügis astus.

Roostes võti tal rinnataskus.

Suve ukсед ta keeras lukku,

konn jäi uniseks, siil jäi tukku.

29. september on eesti rahvakalendris mihkclipäev. Mihkclipäevaga lõpeb viiekuuline suvi ja algab talvepoolaasta. See päev on ka meie koolis oodatud. Toimus meilgi mihklilaat: väikesed aktiivsed müüjad ja suured rahakad ostjad. Ega me taha vanarahvale alla jääda.

Korraldasime ka nunnunäituse. Hoolimata talvisest käredast külmast ning põuasest kevadest ja suvest selgus, et maa ei vea ometi inimesi alt. Kes hoolsalt harinud ja kastnud, sai aiast-põllult ikkagi niipalju, et talveks jätkub. Näitusele olid oodatud niinimetatud erilised, suuremad nunnud, viguraiasaadused. Tore on tõdeda, et ikka virku ja tublisid peresid jätkub, kus tõeliselt suuri ja mürakaid köögivilju kasvatatakse. Olid küll suurusklassidele endiselt piirangud(kartul, porgand, kõrvits, kapsas ja õun), võis näha teisigi eksootilisi köögivilju nagu mais, pipar jms. Muidugi võiski näitusele tuua kõike ilusat ja suurt. Kuid nunnude kaalumise pani tulemused paika. Kõige raskem:

Kapsas (7 kg 50 g) Kristo Kalso

Porgand (780 g) – Kermo Kalso

Kartul (980 g) – Kevin Kask

Õun (395g) Kaspar Keerup

Kõrvits (suur ja ainuke) – Riivo Mets

Tublid! Eks küsige nippe, kuidas kasvatada. Naljakate hulgas paistsid silma Hanna Maria Tootsi südamekartul, Erki Liivi kartuliinimesed. Marleen Jõgi oli meisterdatud vahvad kartuliloomad, Jarmo Ilmjärv tõi näitusele kõige rohkem aiasaadusi.

Eks ole ju kodus kasvatatu kõige hinnatum ja tervislikum. Aitäh kõikidele osalejatele, võitjatele ja kohtumiseni järgmisel aastal. Tuleval aastal enam piiranguid ei sea, kasvatage tublilt!

Õp. Tiina

3. klassi suvejutud

Mina käisin suve algul Ida-Virumaal. Tee peal nägime Iisaku vaatetorni ja ronisime sinna otsa. See torn oli 100m kõrgune. Vanaema ei julgenud sinna ronida ja seepärast ei tohtinud ka mina ronida. Sinna oli keelatud alla 12-aastastel minna.

Käisime ka Peipsi järve ääres. Seal oli mänguväljak, kus mulle meeldis kõige rohkem sild, mis oli kinnitatud kettidega.

Käisime ka suure kalapaadiga Võrtsjärvel sõitmas.

Mul oli väga tore suvi.

Kaspar Keerup

Mina reisisin sel suvel hästi palju.

Käisime juuni alguses Viljandi laulupeol. Järgnes reis Peipsi äärde. Juuli alguses käisime Tamme paljandit vaatamas, Pühajärves, Tamula ja Erastvere järves ujumas.

Sünnipäeva pidasime Pärnumaal Lemmes telkides. Seal sai meres ujuda.

Juuli lõpus reisisime Saaremaal sugulaste juures.

Augustis käisime Lahemaal ja Tallinna vanalinnas.

Oli kirju suvi.

Maris Põdra

Mina käisin suvel Leedus. Ööbisime Palangas. Me käisime iga päev promenaadil lõbutsemas. Promenaad on Palanga peatänav. Seal müüdi igasuguseid asju, oli palju kohvikuid ja lõbustuspaiku.

Käisime ka delfiinide etendusel. See oli väga põnev ja huvitav vaadata, mida delfiinid oskavad. Delfiinide etendus toimus Nida poolsaarel asuvas delfinaariumis. Delfiinid oskasid laulda, joonistada, hüpata, tantsida ja palli mängida. Käisime ka meremuuseumis. Seal oli akendega akvaarium ja sai vaadata hästi lähedalt kalu.

Palangas olime palju mere ääres koos sõpradega, kes minuga koos reisisid. Vesi oli külm, aga ilm soe.

Tagasiteel käisime ristimäel. Seal on hästi palju riste.

Kokku olime reisil neli päeva. Mulle meeldisid kõige rohkem delfiinide etendus ja õhtud, mis veetsime promenaadil.

Hanna Maria Tootsi

Ajalehe toimetus:

Anna-Liisa Dreving, Ramona Lepik, Maarja Salu, Merilin Liiv, Maia-Liisa Suigusaar, Taavi Toomsalu, Kätlin Põdra, Janika Vaht, Marilis Jõgi, Ulve Pedastik, Rita Kadaja